

til det. Min Begrundelse er den, at jeg er bange for, at det er et for stort Skridt, som vi paa en Gang skulde gaa frem her, og jeg er heller ikke ganske sikker paa, at Redaktionen er rigtig. Der vil i andet Stykke af § 7 komme til at staa: „Ligeledes udredes det i § 1 under Nr. 4 nævnte Beløb af 75,000 Kr. til Præmier ved Statskuer for Tyre, saaledes at kun Tyre over 3, 4 og 5 Aar tildeles Individspremie, hvorimod ældre Tyre i avledygtig Stand kun kunne tildeles Afkomspræmie“ o. s. v. Jeg kan nu ikke forstaa dette anderledes, end at det er lidt fejlt formuleret. Meningen maa jo være den, at disse 3, 4, 5 Aars Tyre kun skulle have Individspremie og ældre Tyre kun Afkomspræmie, og det vil i mange Tilfælde være uheldigt, for saa vidt som 3, 4, 5 Aars Tyre i ethvert Tilfælde i Jylland meget ofte aspirere til Afkomspræmie, og hvis man udelukker dem fra overhovedet at kunne faa Afkomspræmie, er jeg bange for, at disse Tyre for tidlig ville gaa ud af Sagaen. Hvor tiltalende Forslaget end kan være, er det et lidt for kraftigt Skridt fremad lige i Øjeblikket, og man vil ogsaa altid have Vanskelighed ved at faa tilstrækkeligt Materiale frem til Bedømmelse. Jeg ser ganske vist, at Mindretallet foreslaar, at Kommissionen bestemmer, hvor mange der skal frem, men man er der meget begrænset af Afstanden, for saa vidt man nødig vil holde alt for mange Afkomsskuer og heller ikke kan stille alt for store Førdringer til, at der skal fremstilles saa mange unge Dyr, som det i Virkeligheden vilde være formaalstjenligt at komme frem med. Det har sine store Vanskeligheder. Uagtet jeg altsaa har megen Sympati for Mindretallets Forslag, tror jeg, at det er et lidt for langt Skridt i Øjeblikket, og maa derfor holde mig til det, som Udvalget i sin Helhed er gaaet med til. — Jeg skal hermed tillade mig at anbefale de af Udvalget stillede Ændringsforslag, men særlig de Ændringsforslag, jeg nu har pointeret, og som ere stillede af de to Mindretal.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Jeg skal fuldt ud erkende, at det foreliggende Forslag er blevet behandlet med megen Velvilje fra Udvalgets Side, og jeg haaber, at de Uoverensstemmelser, der ere paa enkelte Punkter, ikke skulle lægge Hindringer i Vejen for Forslagets Gennemførelse i indeværende Rigsdagssamling. Med Hensyn til den Række Ændringsforslag, der ere stillede, skal jeg først udtale, at samtlige de Ændringsforslag, der ere

stillede af hele Udvalget, har jeg ikke noget at indvende imod, men kan tiltræde dem. Jeg skal dog over for et Par af disse Ændringsforslag gøre nogle enkelte Bemærkninger.

Ændringsforslag under Nr. 4 gaar jo ud paa, at der som Lønninger til Foreningskonsulenter skal udredes et Tilskud fra Statskassen af $\frac{3}{5}$ af Lønningen, og at der skal fastsættes en bestemt Sum, som ikke bør overskrides, nemlig 30,000 Kr. Jeg kan meget vel slutte mig til det Forslag, idet jeg ligesom Udvalget er tilbøjelig til at mene, at der i den Bestemmelse, som findes i Forslaget, at der skulde ydes $\frac{2}{3}$ til Lønninger til Foreningskonsulenter, kan ligge en Fristelse til at bruge flere Penge end nødvendigt. Jeg slutter mig altsaa til dette Ændringsforslag, og skal kun tilføje, at for sidste Finansaar er der til Lønninger til Foreningskonsulenter udredet omtrent $\frac{3}{5}$, nemlig lidt under $\frac{3}{5}$. Det vil altsaa blive en lille Forhøjelse, som Foreningerne ville faa paa dette Punkt.

Angaaende Ændringsforslaget under Nr. 19 skal jeg kun sige, at Meningen med dette Forslag er jo at hindre, at der indsniger sig en Slags Humbug ved Købet af Hingste til Hesteavlforeninger. Udvalgets Forslag søger at hindre, at den Slags uheldige Forhold skulle indsnige sig, som altsaa vilde komme til at give sig Udtryk i en større Pris for vedkommende Hingst, end der virkelig blev betalt. Jeg kan fuldt ud slutte mig dertil, men jeg vil dog henstille, om vi ikke for at tydeliggøre dette skulde tilføje nogle Ord i Ændringsforslaget — det kan jo tages op til 3die Behandling, for saa vidt det vinder Tilslutning — saaledes at den Parantes, der her foreslaas indført, kom til at lyde saaledes: „heri indbefattet de ved Tilskuddets første Udbetaling betalte Vilkaarspenge,“ jeg tror, at hvis vi faa indført dette, kan der ingen Tvivl blive om, hvorledes det skal forstaaes, og saa er der ingen, der bagefter kan komme og sige: Nu have vi betalt yderligere Vilkaarspenge, nu ville vi have større Tilskud fra Statskassens Side.

Ændringsforslagene under Nr. 3 og 5 bleve meget udførligt omtalte af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt), og det ærede Medlem fremhævede jo stærkt, at Hesteavlens Betydning ikke var nær saa stor for Landbruget som Kvægavlens, Fjerkræavlens og Svineavlens. Dette skal jeg meget villig erkende. Men derfra at ville slutte, at der skal anvendes et Beløb til Støtte for disse Avlsretninger i Forhold til den Værdi, de have for Landbruget,